

פ:

עין משפט
נר מצוה

האשה שנפלו פרק שמיני כתובות

מסורת הש"ס

(א) וברכות ט. וש"נ.
(ב) יצמות לה. (ג) (ע"י חס"ד)
לקמן סב. ד"ה והתלשין.
(ד) יצמות לה. (ה) יצמות לה.
נב. פה. ולעיל נג. (ו) ודף
לה. (ז) ודף לה. (ח) וז"ל
ובחזרה ועין ר"ן. (ט) ודף
סב. (י) ודף סב. א.

הגהות הב"ח

(א) נט' רב פסי' אחר משמיה
לדכא: (ב) שם במשנה שמין
אותה כמה היא יפה
בפירות וכו' היא היא יפה: לא
(ג) רש"י דמה ריש וכו' לא
יחלקו בכתובת עם יורשי
הבעל ואע"ג וכו' מנייה
ושנקא:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

מזוה רוח ביטא, שיכנים הפירות לביתו ויהא מוון הבית מזי וייתר
לה: לאו בפירוש איתמר. לא שמעה מרבא נהדיא: פרי' אמהא.
שפחות מלוג היו ולא שמאסת לו כמבוצתה: טייל לה חדא מנייהו.
לגרת לטניה: אחאי. קמיתא לקמיה דרבא: מה עשה עשוי.

ס'א. לעולם משום רווח ביחא
 ליה לרבא תקנת פירות: וכה קא
 רוח. ביחא שאף עתה היא עושה
 זכרי הית: שמה כספין. השדה
 שלה יחוש הלוקח לזבל ולטייבה
 דקא סבר לתמר נפקת מנאי שאין
 הגוף שלי אבל בעל מלפס שמה תמות
 לחק כחיו יורש ואי שוף הקרקע
 ומשכח לה: דמקרב למסא. דחויא
 ליה כל שעתא אי מקפיק לה: אי
 נמי בעל ארים הוא. כלומר שנותן
 ללוקח פירות מומנים: אי נמי וזוי
 וקא עידי כהו עיסקא. שהבעל
 עשה סחורה בנמעות שקיבל מן הלוקח
 ומשכחן בהן ואיכא רווח ביחא:
 ב'ר'נ' עפלו לה נכסים. כשהיא
 שומרת יכס: ככחוסבה. בנדיניה
 שהעניסו לו ושמאלהן לו בנחובתה
 וקיבל עליה אחריות א' ורשאי להילאס:
 ונכנסים הכנסים והילאס עמה.
 הן נכסי מלוג שאין שמין אותם עליו
 ואינו רשאי להילאן אלא משנכנסה
 לרשותו נכנסין עמה וכשהיא יאכלה
 יולאין עמה: כים עשאי ודורים כר'.
 כיצמות פרק החולין קא מפרש מאי
 שגא רישא כשהיא קיימת ללא פליגי
 שאין לו כח שמהי וזוהי שגא סיפא
 כשהיא אמרי כ"ש יולאין יורשי הבעל
 בהם ומפרש נמי דדוקא נקט יחלוקין
 יורשי הבעל עם יורשי האב בנכסי
 יורשי אבן יורשי האב וכל יחלוקין
 (א) בנחובת הבעל ואף על גב דנקט

רש"א מה יעשו בכתובתה חנין
ושקנה: ובי' אומרים נכסים. דלאן
ברח בחזקתו. ויבנה ביהמ"ד בפרק
מי שמת ודף קמ"ה. מפרש בחזקת מי
הם מוחזקין כי בחזקת יורשי הבעל
הואיל ואחריותן עליו או בחזקת יורשי
האשה שהיו עמה: הכי גרסי' **הכתובה**
בזמן חזקת יורשי הבעל. מנה מאתים
ומוספת ואריון ללא כל משל בעל
בחזקת יורשי הבעל: **ילקח כסף**
דקרקע. לפי שכתובתה על נכסי
בעלה הראשון דקרקעי לקחון לפיכך
נכסי המת אחריו לא ילקחו. ואלא
שהינם אובד פירות אם מייבש אותם.
וקסבר מטלטלי משתעבדי לכתובה:
שמן אוסס. דקסבר כל מה שגדל
בשרות המת אחריו לקחון לכתובה: וזכ"א
פירוש **המאמר** כי דקרקע שלו. בגמרא
פריך עלה: כל קודם כסף וכו'. קסבר
מטלטלי לכתובה לא משתעבדי אלא כי

תפסה ומחיים דבעל צעין תפסה דללקמן ברכותם (ף מד:) וי"ה נמי
דלילני אכפסים דמאי שנה כספים תפירות תלושים: הרי ביה כלסמו.
מערס גמ' צ"ל: כל נכסיו. שירס מאחיו: גרסה. יצימתו לאחר שגנבה:
אין לה אלא כחובה. אבל כל זמן שלא גרסה היו כל הנכסים מועדים:
ואינו רשאי למכור: הרי אין בכל הנכסים. דתמן תפירות דלקמן (טז:)
הנגרש את אשתו והחזירה על מנת כחובה הראשונה החזירה. ובגמרא'
פריך למה לי לאשמועינן ביצתה: גמ' מי קורבה. משום דיש לה
שני יורשין קמבעיא לן: יורשי הכעל קברי לה דקא ירתי כחובסה.
ומניא בפרק נערה שנפתחה (ועל דף מז:) קבורתה חמת מועותה:
יורשים

[illegible]

נכבדים בחוקתן. פ"ה דמי דפליגי אמוראי בפרק מי שמת (ב"ב דף קנח: ושם) בגמל הבית עליו ועל אשתו דקתני ממי נכסים בחזקתן ואיכא למ"ד בחזקת יורשי הבעל לפי שהיו באחריותו ואיכא למ"ד בחזקת יורשי האב לפי ששלה היו ואיכא למאן

משום רווח ביותא
מר בר מרימר מש
שעשה עשויו רב (6)
לא עשה ולא כלום
מר בר מרימר (7)
מכללא אחמר (8)
ליה לגברא תרתי
נסיב איתתא אחריית
אתאי לקמיה דרבא
מאן דחזא סבר משום
ולא היא משום רווח
יהלכתא בעל ששכח
עשה ולא כלום מ"א
תסביף דרבא אמר כ
בינייהו איכיבינייהו
אי נמי בעל אריים
עביד בהו עיסקא:
שנפלו לה נכסים מור
ונותנת וקיים מתה
ובנכסים הנכנסין והיו
יחלקו יורשי הבעל
אומר: נכסים בחזקת
הבעל נכסים הנכנסים
יורשי האב יהינן אחיו
והוא אוכל פירות פיר
ילקח בהן קרקע והוא
בקרעק אמר ר"מ שמר
בפירות ובמה הן יפ
ילקח בהן קרקע והוא
פירות המחזקין
מן הקרקע לא לה קודם
קדמה היא ילקח בהן
(17) כנסה הרי היא כא
שתהא כתובתה על ג
יאמר לה הרי כתובת
אלא כל נכסיו אחר
יאמר אדם לאשתו ה
גישלון לאלא כל נכס
גירשה אין לה אלא כ
ככל הנשים ואין לה
גמ' איבעיא להו ש
קוברה יורשי הבעל
כתובה או דלמא יור
ירתי נכסים הנכנסין
עמרם תא שמע דתנ

לשאר ארורה דלא מכנסה ליה מדי ולפי זה חפילו ביבמה מן הארורין מבעול ליה: **מ**דא רבא יורשי האב קריי לה דקא ירתי בנפשה הגנבנים ודיוואין עמה. לפי הקונטרס למאן דלמח בנות יורשי האשה הוה ליה למחור דקא ירתי נמי נדונייתה אלא טעם ליה למלאסוקי אפי' למאן דלמח בנות יורשי האשה ו"ת מאן קא מבטלי ליה והתני לעיל קבורתה תחת כתובתה דהיינו נדונייתה ולא נכסי מגונו וי"ל דלאו דוקא נקט האם כתובתה דה"ה נכסי מגונו אלא דרגילות הוא טפי שמכנסת האשה לבעלה נכסי אלא ברחל מנכסי מגונו ולפירוש הקונטרס נמי מנה ומאמץ דהכא כנדוניא דמי כדפירשנו: אלוהי

ב א מ"ר פכ"ז מהלכות
אישות הלכה לה סמג
עשין מה טושי"ע אה"ע ס"ז
פה סעף י"ז:
בא ב ג ד מ"ר שם הלכה כ
טור שם פס"ף ז'
כב ה מ"ר שם הלכה י' ופ"ג
מהל' נחלות הלכה ט
סמג עשין נא טושי"ע שם
סימן קס סעף ה'
כג ו מ"ר שם טושי"ע שם
סעף י':

כד ז' ה' מ"ה שם ה' קטן
טו"ש"ע שם ס"י קטן
סעף ה':
כח ז' מ"ה שם ה' קטן יב טור
ש"ע שם סעף ה':
כז י' מ"ה שם טו"ש"ע שם
סעף ה':
כז כ' מ"ה שם ה' יב טו"ש"ע
שם סעף ה':
כח ל' מ"ה שם ה' יב ו"ה
ס"ח מהלכות יטוס
ה' ה' ח' טו"ש"ע שם
סעף קטן סעף יב ו"ה קטן
סעף ג':

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) ד"ר ד"ר נחמיה וס' ורש"י להוציאם, ע"י משנה למלך פכ"ב מהלכות לישות הלכה ט"ז:

תוספות רי"ד

[illegible][illegible]